

Tükör

Szerző: MAKLEIT FANNI (grafikusművész osztatlan tanári)

Témavezető: MOLNÁR ZSOLT, művésztanár, Képzőművészeti és Művészetelméleti Intézet,
Képzőművészeti Tanszék

(Művészeti és Művészettudományi Szekció: *Képgrafika 2.* szekciótagozat; 2. helyezés)

AZ ALKOTÓFOLYAMAT ISMERTETÉSE:

A „Tükör” címet viselő alkotásom az egyén önmaga elfogadásáért vívott belső küzdelmét mutatja meg. Projektem két komponensből áll: nyolc darab, 70 x 100 cm-es méretű, önarcképeket ábrázoló linóleumnyomattól, illetve egy szintén nyolcdarabos fotósorozatból, ami nemcsak dokumentálja, hanem tovább is viszi az előbbi koncepciót. Munkámban feltártam az individuumban belső gyermekét, megmutatva a valódi, társadalmi elvárások nélküli énjét. Nyomon követhető az individuumban belső krízisének csendesedése, aki már nem küzd önmaga ellen. Elfogadja, hogy ő érző lény, belső és külső küzdelmekkel, elfogadja magát olyannak, amilyen.

Projektem egyrészt egy belső, meditatív folyamat leképezése, melyben az alkotó önvallomások stílusban mesél lelki fejlődéséről, ezzel tükröt tartva saját maga számára. Alkotásom másrészt tükröt mutat a nézők felé. Míg gyermekként érzelmeink vezérelnek mindannyiunkat, és azok szerint cselekszünk, társadalomba való betagozódásunk során ez fokozatosan megváltozik. Rohanó, kapitalista kultúránkban gyakran választjuk érzéseink elfedését, általában saját magunk védelme érdekében. Ettől függetlenül azok kavarnak bennünk. Hosszan tartó elrejtésük belső frusztrációhoz, később komoly pszichés problémákhoz is vezethet. Éppen ezért munkámban a társadalommal szemben az egyént részesítettem előnyben.

Bemutatom és már-már piedesztálra emelem a sebezhetőségét vállaló individuumban. A saját magunkon való dolgozás ugyanis egy láthatatlan, meg nem becsült, de annál több időt és energiát igénylő munka. Hosszú távon azonban az önvizsgálatot tartó és folyamatosan fejlődni akaró egyének sokkal produktívabb és igazabb tagjai lehetnek a társadalomnak.

I. KOMPONENS: LINÓLEUMNYOMAT-SOROZAT

Sorozatomban négyszer két-két szélsőséget feleltettem meg egymásnak. Az egymást követő nyomatok párban állnak: a páratlan számúak egy-egy hangulatot, a párosak pedig az azokhoz kapcsolódó fedőérzelmekeket mutatják meg.

Az alkotást tervezés előzte meg. Első lépésként fényképeket készítettem magamról, különböző eltúlzott grimaszokat felvéve. Először véletlenszerűen, majd a gondolatiság kibontása és az érzelmek megfeleltetése után már tudatosan komponáltam. Ügyeltem arra, hogy az egymásnak megfeleltetett érzelmek kompozíciós szempontból is „kommunikáljanak” egymással.

Az elkészült fényképekről tussal, A/3 méretben rajzokat készítettem a saját stílusomban. A látvány átírása során fontos volt, hogy a képek grafikai nyelvezete illeszkedjen az adott érzelemhez, illetve hogy a nyolc rajz grafikai megfogalmazása összességében egy egységes, belső vibrálást hozzon létre.

Ezt követte a rajzok nyomóformára való átvitele. A dúcok 70 x 50 cm-esek voltak, vázlataim azonban A/3 méretűek, ezért átvihetővé kellett tennem őket. Photoshopban felnagyítottam, megtükröztem, A/4-es darabokba vágtam a portrékat, majd kinyomtattam őket. A linódúciókra indigópapírokat helyeztem, erre rátettem a felnagyított, kinyomtatott portrékat, és a vonalak mentén, egy tollal átrajzoltam őket a dúcra.

Ezek után a nyolc linó kimetszése következett, ami a munkafolyamat leghosszabb része volt, egy hónapig tartott. A linóleumnyomat a magasnyomásos sokszorosító technikák közé sorolható, ami azt jelenti, hogy a nyomóformából kiemelkedő elemek viszik át a festéket a papírra. Tehát azokat a részeket metszettem ki, amelyeket a nyomaton fehérén akartam látni. A portrék háttérét direkt egységesen feketén hagytam mindegyiknél, hogy ezáltal az arcok belső vibrálására irányuljon a figyelem.

Utolsó lépésként a nyomtatási folyamat említendő meg. Kimértem tizenhat darab 70 x 100 cm-es papírt úgy, hogy a nyomatok pont közepén helyezkedjenek el. Egymás után ofszetes hengerrel felfestékeztem a dúcokat, behelyeztem őket a beállított gépbe, rájuk tettem a papírt, majd lenyomtattam őket. Első alkalommal vékony papírokra próbanyomatokat készítettem, legközelebb vastag ofszet lapokra már „élesben” nyomtattam. A VII. számú nyomat abban különbözik a többitől, hogy megmutatkozik rajta a dúc anyagi minősége. Azért került bele ilyen módon a sorozatba, mert megtöri az elemek didaktikusságát, illetve a háttér jól illeszkedik a kirajzolódó gesztushoz.

II. KOMPONENS: FOTÓSorozat

Ebben a komponensben a portrékhoz teljes alak kapcsolódik, az egyén felvállalja, magáévá teszi érzelmeit. A semleges környezetbe helyezett alak ugyanazon a ponton és ugyanolyan pozícióban áll. Az állandóságot megtöri a váltakozó portrék, illetve a fotók készítése közbeni fénymozgás a falon.

A nyomtatásokat magam elé tartva beálltam az előzetesen megjelölt pontra, és lefényképeztem magam. Ezt követően az egység szempontjából zavaró elemeket Photoshop

segítségével kiserkesztettem, illetve állítottam a fényerőn. A kész képeket 13 × 10 cm-es méretben kinyomtattam.

E két komponens egy egységes, lezárt projektet hoz létre. Az egyén identitásának szerepét már több ezt megelőző munkámban nagyító alá vettem. Úgy vélem, ebben az alkotásban sikerült leginkább kibontani e témát. Az individuum identitásának firtatása számomra nem csak útkeresést vagy belső vizsgálódást jelent. Igyekszem kritikai gondolkodással szemlélni önmagamot és a társadalmat. A jövőben mindenképp szeretném hasonló gondolatisággal továbbfejleszteni a programomat.

Tükör / linóleumnyomat (I.) /
70 x 100 cm / 2022

Tükör / linóleumnyomat (II.) /
70 x 100 cm / 2022

Tükör / linóleumnyomat (III.) /
70 x 100 cm / 2022

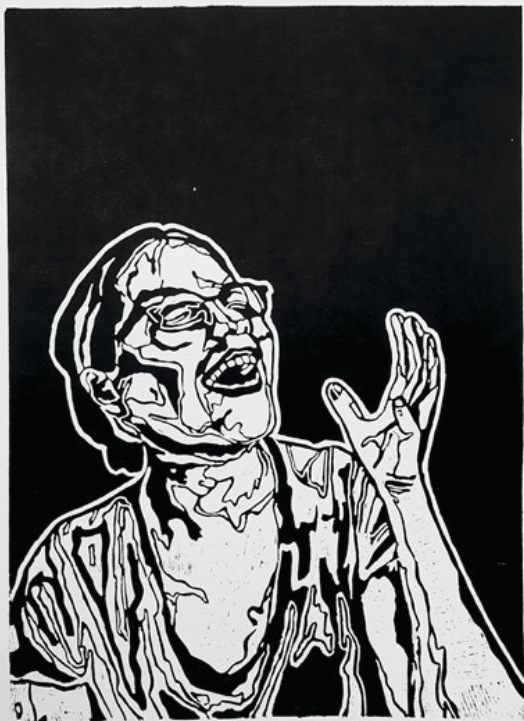

Tükör / linóleumnyomat (IV.) /
70 x 100 cm / 2022

Tükör / linóleumnyomat (V.) /
70 x 100 cm / 2022

Tükör / linóleumnyomat (VI.) /
70 x 100 cm / 2022

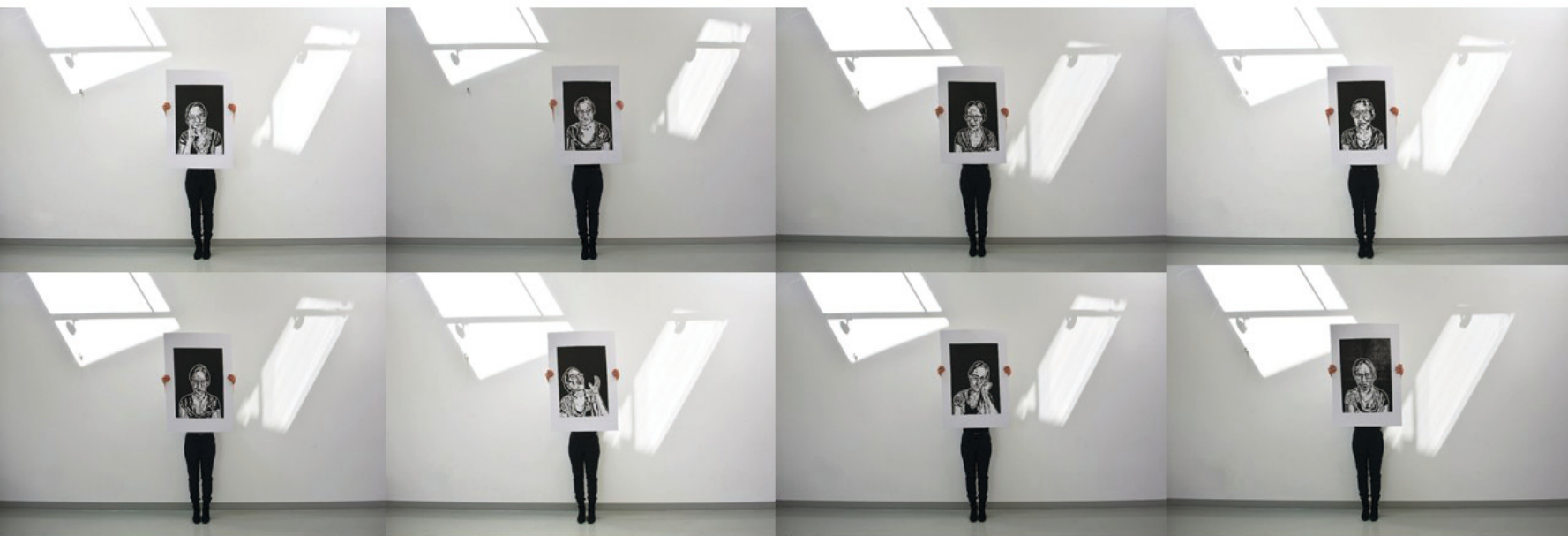
Tükör / linóleumnyomat (VII.) /
70 x 100 cm / 2022

Tükör / linóleumnyomat (VIII.) /
70 x 100 cm / 2022

Tükör / fotósorozat / 2022